

- i terminów rozliczania podatku dochodowego przez jednostki spółdzielcze (Monitor Polski z 1972 r. Nr 4, poz. 21),
- 7) zarządzenie nr 32 Ministra Finansów z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie szczegółowych zasad rozliczania z budżetem centralnym różnic budżetowych (Dz. Urz. Min. Finansów z 1973 r. Nr 5, poz. 12 i z 1975 r. Nr 6, poz. 14),
- 8) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 1973 r. w sprawie trybu rozliczania różnic budżetowych (Monitor Polski Nr 15, poz. 96),
- 9) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 19 kwietnia 1974 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym dla niektórych jednostek spółdzielczych (Monitor Polski Nr 15, poz. 98),
- 10) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 2 lipca 1975 r. w sprawie opodatkowania obrotów i dochodów z działalności pozarolniczej prowadzonej przez spółdziel-
- nie zrzeszone w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych (Monitor Polski Nr 22, poz. 139),
- 11) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12 marca 1977 r. w sprawie ulg podatkowych dla spółdzielni i ich związków z tytułu przygotowania zawodowego pracowników (Monitor Polski Nr 8, poz. 53),
- 12) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 10 lutego 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad obliczania, terminów i trybu płatności podatków oraz terminów i trybu przekazywania do budżetu zysku nieprawidłowego przez przedsiębiorstwa państwowe w 1982 r. (Monitor Polski Nr 7, poz. 42).

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1982 r.

Minister Finansów: w z. W. Bień

172

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 lipca 1982 r.

w sprawie zasad i trybu zgłaszania obowiązku podatkowego (rejestracji podatkowej) przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 7, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek podatkowy zgłaszają:

- 1) jednostki gospodarki uspołecznionej wymienione w art. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 7, poz. 55), zwanej dalej „ustawą”,
- 2) zakłady jednostek gospodarki uspołecznionej sporządzające bilans i obowiązane do uiszczania podatków zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy — zwane dalej „jednostkami gospodarczymi”.

§ 2. 1. Jednostki gospodarcze zgłaszają organowi podatkowemu powstanie obowiązku podatkowego w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności powodującej powstanie tego obowiązku.

2. Zgłoszenia obowiązku podatkowego dokonuje się przez złożenie w dwóch egzemplarzach zgłoszenia rejestracyjnego.

3. Zgłoszenie rejestracyjne powinno zawierać następujące dane według stanu na dzień złożenia zgłoszenia:

- 1) pełną i skróconą nazwę jednostki gospodarczej, jej siedzibę, przedmiot działalności gospodarczej i datę jej rozpoczęcia; przedsiębiorstwa państwowe podają ponadto nazwę i siedzibę organu założycielskiego, a pozostałe jednostki gospodarcze — nazwę i siedzibę organu nadrzędnego,
- 2) numer statystyczny jednostki gospodarczej nadany jej przez Główny Urząd Statystyczny, zgodnie z przepisami dotyczącymi systemu identyfikacji i klasyfikacji jednostek gospodarki narodowej,

3) numer rejestru przedsiębiorstw państwowych lub rejestru spółdzielni,

4) wyszczególnienie:

- a) podatków, które jednostka gospodarcza ma obowiązek wpłacać do budżetu,
- b) niepodatkowych należności budżetowych,
- c) dotacji otrzymywanych z budżetu państwa,

5) numer rachunku rozliczeniowego w banku finansującym działalność jednostki,

6) wskazanie aktu stanowiącego podstawę prawną działalności jednostki gospodarczej oraz aktu normującego zasady gospodarki finansowej,

7) wykaz podległych zakładów sporządzających bilans.

4. Zgłoszenie rejestracyjne podpisują kierownik i główny księgowy jednostki gospodarczej.

§ 3. 1. Jednostki gospodarcze, z wyjątkiem wymienionych w ust. 2, składają zgłoszenia rejestracyjne:

1) terenowemu organowi administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, jeżeli są obowiązane do uiszczania podatków obrotowego lub dochodowego do budżetu terenowego; dotyczy to również przedsiębiorstw państwowych, których organami założycielskimi są terenowe organy administracji państwowej,

2) okręgowemu zarządowi dochodów państwa i kontroli finansowej (zamiejscowemu wydziałowi dochodów państwa tego zarządu), zwanemu dalej „okręgowym zarządem” — w wypadkach nie wymienionych w pkt 1.

2. Jednostki gospodarcze podległe Ministrom Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych składają zgłoszenia rejestracyjne Ministrowi Finansów.

§ 4. 1. Organy podatkowe, przyjmujące zgłoszenie rejestracyjne, wydają jednostce gospodarczej drugi egzemplarz zgłoszenia, potwierdzając na nim zgłoszenie obowiązku podatkowego.

2. Na podstawie danych wynikających ze zgłoszeń rejestracyjnych:

- 1) terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego:
 - a) przekazują właściwemu okręgowemu zarządowi dane dotyczące podatków i niepodatkowych należności budżetowych stanowiących dochód budżetu centralnego,
 - b) zawiadamiają w ciągu 14 dni po upływie kwartału terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego o tym, które jednostki (nazwa i adres) i jakiego rodzaju podatki i niepodatkowe należności budżetowe będą wpłacały na rachunek budżetu terenowego właściwego dla tego organu,
- 2) okręgowe zarządy przekazują właściwym terenowym organom administracji państwowej stopnia wojewódz-

kiego dane dotyczące podatków i niepodatkowych należności budżetowych stanowiących dochody budżetów terenowych.

§ 5. 1. Jednostki gospodarcze są obowiązane zawiadomić pisemnie właściwy organ, wymieniony w § 3, o zmianie danych objętych zgłoszeniem rejestracyjnym (§ 2 ust. 3).

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w razie likwidacji lub połączenia jednostek gospodarczych.

3. Zawiadomienie o zmianach, o których mowa w ust. 1 i 2, powinno być dokonane najpóźniej w terminie 30 dni od daty ich powstania.

§ 6. Jednostki gospodarcze, zgłaszające obowiązek podatkowy na podstawie niniejszego rozporządzenia, złożą zgłoszenia rejestracyjne w terminie do dnia 31 października 1982 r.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1982 r.

Minister Finansów: w z. W. Bień

173

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 lipca 1982 r.

w sprawie podatku obrotowego od nadmiernych ubytków niektórych produktów.

Na podstawie art. 49 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 7, poz. 55) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do jednostek gospodarczych wymienionych w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 7, poz. 55), które wytwarzają, przerabiają, zużywają, magazynują albo przewożą spirytus, wódki, piwo lub napoje winne, zwane dalej „produktami”.

2. Opodatkowaniu podlegają nadmierne ubytki produktów.

3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o organie podatkowym, rozumie się przez to okręgowy zarząd dochodów państwa i kontroli finansowej.

§ 2. Przez ubytek produktów rozumie się:

- 1) przy wytwarzaniu, przerobie lub zużyciu produktu — różnicę między ilością produktu określoną normatywnie albo pobraną do wytwarzania, przerobu lub zużycia zgodnie z prawidłowo dokonanym zapisem w ewidencji a ilością produktu ustaloną na podstawie otrzymanych wyrobów, zapasów produkcji nie zakończonej, produktów ubocznych i odpadów,
- 2) przy magazynowaniu produktów — różnicę między ilością produktów wpisaną w ewidencji na przychód łącznie ze stanem początkowym, pomniejszoną o prawidłowo zaksięgowany rozchód produktów, a ustaloną w wyniku badania stanu zapasów rzeczywistą ilością tych produktów,

3) przy przewozie produktów — różnicę między ilością produktu wynikającą z dokumentu przewozowego (świadectwa, faktury) wystawionego przez dostawcę a ilością produktu ustaloną przy odbiorze przesyłki.

§ 3. 1. Przez dopuszczalny ubytek produktu, ustalony jako norma przez uprawnione do tego organy, rozumie się maksymalną wielkość ubytku (straty) lub zużycia występującą przy wytwarzaniu, przerabianiu, zużywaniu, magazynowaniu lub przewozie produktu.

2. Przez nadmierny ubytek produktu rozumie się ubytek przekraczający wielkość dopuszczalnego ubytku.

§ 4. 1. Jeżeli dla czynności, o których mowa w § 3 ust. 1, nie ustalono dopuszczalnych ubytków lub norm wydajności, to stwierdzone ubytki produktów podlegają w całości opodatkowaniu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się po upływie 6 miesięcy licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczęto wytwarzanie, przerób lub zużycie produktu. Opodatkowaniu podlegają ubytki powstałe od dnia rozpoczęcia tych czynności, przy czym okres 6 miesięcy liczy się jako łączny czas trwania tych czynności.

§ 5. 1. Jeżeli dla poszczególnych czynności, o których mowa w § 3 ust. 1, ustalono odrębne dopuszczalne ubytki, to z wyjątkiem wypadków określonych w przepisach niniejszego rozporządzenia dotyczących opodatkowania nadmiernych ubytków poszczególnych produktów nadmierne ubytki przy jednych czynnościach nie mogą być zmniejszone o nie wykorzystane ubytki dopuszczalne lub nadwyżki stwierdzone przy innych czynnościach.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli dopuszczalne ubytki lub normy wydajności dla jednego produktu zróżnicowano w zależności od celów lub wyrobów, do jakich został on przeznaczony.